

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/264/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1011200238
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:1011200238.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Klepancovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Martina Mrázová, správca konkurznej podstaty TAZ, a.s., v likvidácii, Trnava, Coburgova 84, IČO: 36 227 803, proti odporcovi: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, K. XXXX/XX, I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Mgr. Ing. Pavol Korytár, správca úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v konkurze, IČO: 00 009 199, Trnava, zastúpeného Mgr. Mgr. Pavlom Sojkom, PhD., advokátom, Námestie Matice slovenskej 1713/8, Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 645,64 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 19C/137/2011-110 zo dňa 06. marca 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 59,17 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 645,64 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 1 promile za každý deň omeškania zo sumy 645,64 eur od 08.02.2011 do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 146,73 eur. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ustanoveniami § 123, § 671 ods. 1, § 696 ods. 2 a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte O.s.p.). Skutkovo vymedzil rozhodnutie vykonaným dokazovaním výsluchom účastníkov, oboznámením sa s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 105/99 zo dňa 21.12.1999, výpisom z obchodného registra, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 44Cbi/6/2007-653 zo dňa 26.03.2008 a dohodou o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 29.09.1980. Navrhovateľ sa svojho nároku domáhal titulom dlžných platieb za poskytnuté služby za užívanie bytu za obdobie od 01.01.2009 do 29.03.2009. V konaní nebolo sporné, že odporca predmetný byt užíval, nebola sporná ani skutočnosť, že navrhovateľovi v období, za ktoré žiadal zaplatiť úhrady spojené s užívaním bytu nezaplatil, keď v tomto období platby poukazoval vedľajšiemu účastníkovi. Sporné bolo, kto bol vlastníkom a prenajímateľom predmetného bytu, kto mal právo na úhrady spojené s užívaním bytu. Základnou podmienkou úspechu v predmetnom spore bolo preukázanie aktívnej vecnej legitímácie, t. j. vlastníckeho práva navrhovateľa k predmetnému bytu a z toho mu vyplývajúceho práva na platby spojené s užívaním bytu. V konaní mal súd prvého stupňa preukázané, že rozhodnutím súdu zo dňa 21.12.1999 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu TAZ, a.s. v likvidácii. Medzi navrhovateľom

ako správcom konkurznej podstaty úpadcu TAZ, a.s. v likvidácii, a Mgr. Ing. Pavlom Korytárom ako správcom konkurznej podstaty úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v konkurze, prebieha viacero sporov týkajúcich sa vlastníckych práva a vecí patriacich do konkurznej podstaty toho - ktorého subjektu. Ohľadom vecí patriacich do konkurznej podstaty spoločnosti TAZ, štátny podnik v konkurze, existuje doposiaľ jediné právoplatné rozhodnutie, logickým výkladom ktorého s využitím analógie nie je možné dospieť k inému záveru ako takému, že ak bola zamietnutá žaloba na vylúčenie vecí, vrátane predmetného bytu, z konkurznej podstaty úpadcu Trnavské automobilové závody, š.p. v konkurze, nemôže byť v budúcnosti ohľadom v podstate rovnakej otázky rozhodnuté zásadne odlišne. Vlastníctvo k predmetnému bytu svedčí preto Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu TAZ, š.p. v konkurze a nie navrhovateľovi. Súd prvého stupňa tak dospel k záveru, že navrhovateľ bezpečne nepreukázal, že bol vlastníkom predmetného bytu v období január 2009 až marec 2009. Nepreukázal teda svoju vecnú aktívnu legitimitáciu. Návrhu nebolo možné vyhovieť ani z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane odporcu tým, že platil úhrady za služby spojené s nájmom bytu na účet Mgr. Ing. Pavla Korytára, ktorý inkasované platby zaslal dňa 27.02.2009 v balíku 104.000,- eur (jednalo sa o platby za viacerých nájomníkov sporných bytov) navrhovateľovi. Odporca sa nemohol obohatiť ani tak, že sa jeho majetok nezmenšil. Platby riadne zaplatil, pričom nebol v zmluvnom vzťahu s dodávateľom energií, ktorému navrhovateľ (podľa jeho vyjadrenia) plnil. Pasívne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia môže byť len subjekt, za ktorého navrhovateľ plnil dodávateľovi energií. Úspešnému odporcovi súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že ich neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane úspešného odporcu, súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 146,73 eur za tri úkony právnej služby - prevzatie vecí a príprava zastúpenia dňa 25.08.2011, vyjadrenie k návrhu zo dňa 26.08.2011, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22.12.2011 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a 41,50 eur + 3 x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky v roku 2011 a 7,41 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Sú tu dané odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.. Navrhovateľ v priebehu súdneho konania vedenom na súde prvého stupňa preukázal, že bol vlastníkom nehnuteľností. Poukázal na ustanovenie § 123 Občianskeho zákonníka, v rozpore s ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh. Nezistoval skutočnosti, či v čase, za ktorý žiada navrhovateľ úhradu za dodané služby, bol vlastníkom obytného domu, v ktorom sa nachádza byt odporcu. Nie je správny právny názor sudu prvého stupňa, podľa ktorého zo zamietnutia žaloby navrhovateľa na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty Trnavské automobilové závody, štátny podnik v konkurze, analogicky vyplýva, že vlastníctvo k predmetnému bytu svedčí Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi. Navrhovateľ poukázal na potvrdenie Správy katastra Trnava zo dňa 06.07.2009, podľa ktorého do marca 2009 bol úpadca vedený ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností. V zmysle ustanovenia § 14 písm. a) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu. Podľa ustanovenia § 19 ZKR svedčí správcovi oprávnenie nakladať s vecami zapísanými do súpisu podstaty až do momentu právoplatného rozhodnutia o vylúčení vecí zo súpisu majetku podstaty úpadcu. V prípade súpisu majetku podstaty úpadcu TAZ, a.s. v likvidácii, ku dňu podania odvolania nebolo rozhodnuté o vylúčení vecí zo súpisu podstaty. V zmysle ustanovenia § 14 písm. a) ZKR oprávnenie nakladať s majetkom podstaty (a teda aj predmetným bytom) preto svedčí JUDr. Dušanovi Pohovejovi, správcovi konkurznej podstaty úpadcu TAZ, a.s. v likvidácii. Súd prvého stupňa bol povinný posúdiť bezdôvodné obohatenie odporcu v súlade s ustanovením § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je bezdôvodným obohatením majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Navrhovateľ totiž odporcovi dodal prostredníctvom tretích osôb (dodávateľov energií) za predmetné obdobie vyúčtované služby spojené s užívaním bytu a tieto aj tretím osobám (dodávateľom energií) uhradil. V rozhodnom čase bol v zmluvnom vzťahu zo všetkými dodávateľmi energií navrhovateľ, a nie Mgr. Ing. Pavol Korytár. Názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého keďže odporca tieto odplaty za služby uhradil Mgr. Ing. Pavlovi

Korytárovi neznamená, že odporca sa bezdôvodne neobohatí voči navrhovateľovi. Napriek návrhom navrhovateľa na pojednávaní súd prvého stupňa nevykonal žiadne dokazovanie na zistenie aktívnej legitímácie navrhovateľa a rozhodol vo veci na prvom pojednávaní. Navrhovateľ sa odvolal aj voči rozhodnutiu o trovách konania. Súd prvého stupňa priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, čo považuje za nesprávne z dôvodu, že súd nezistoval právne vzťahy medzi hlavnými účastníkmi konania a oznamovateľom o vstupe do konania Mgr. Korytárom, ako správcom konkurznej podstaty TAZ, š.p..

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení poukázal na ustanovenia zákona č. 328/1991 Zb. ako aj na zákon č. 7/2005 Z.z., ktoré sú pri úprave vlastníckych práv lex specialis k Občianskemu zákonníku, Obchodnému zákonníku, príp. iným prameňom súkromného práva. Zapísaním veci do súpisu majetku úpadcu sa na majetok nahliada ako na majetok úpadcu. Správca po dobu trvania účinkov zápisu veci v súpise vstupuje do právneho postavenia vlastníka tejto veci. Byt, do ktorého boli dodávané služby spojené s jeho užívaním, bol zapísaný do súpisu majetku úpadcu Trnavské automobilové závody, š.p., právnym predchodcom vedľajšieho účastníka. Podľa odborného posúdenia tohto správcu ide o majetok podliehajúci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu. Skutočnosť, že niekto iný bol na príslušnom liste vlastníctva zapísaný ako vlastník, nemá na povinnosť správcu ani účinky zápisu žiaden vplyv. V konaní sp. zn. 44Cbi 6/2007 Okresný súd Trnava v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu akéhokoľvek práva vylučujúceho zapísanie majetku do súpisu ako majetku podliehajúceho konkurzu. Tento rozsudok bol v celom rozsahu potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. 21Cokr/4/2008-767 zo dňa 23.09.2008. Po právoplatnom rozhodnutí nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi majetok speňažiť (je pritom právne bezvýznamné, kto bol na príslušnom liste vlastníctva zapísaný ako vlastník). Otázka vlastníckeho práva je pri posudzovaní právneho nároku uplatneného v tomto konaní druhoradá. Rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie navrhovateľom uplatnených nárokov je otázka trvania účinkov zápisu majetku v súpise. Odhliadnuc od skutočnosti, že navrhovateľ nikdy nebol vlastníkom bytu, vedľajší účastník z dôvodu opatrnosti a z dôvodu predídania vzniku možnosti odpojenia bytov od energií dňa 27.02.2009 poukázal na bankový účet navrhovateľa prijaté platby od nájomcov za služby spojené s užívaním bytov za mesiac november a december 2008 spolu s údajmi o nájomcoch a príslušných variabilných symboloch celkom v sume 104.000,- eur. Navrhovateľ mal plniť dodávateľom energií a služieb z týchto peňažných prostriedkov. Vedľajší účastník súčasne vzniesol námietku premlčania všetkých žalobou uplatnených nárokov. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - podal ho včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

V priebehu odvolacieho konania došlo ku dňu 08.04.2013 k zániku funkcie pôvodného správcu konkurznej podstaty TAZ, a.s., v likvidácii, Trnava, JUDr. Dušana Pohoveja a do funkcie správcu bola uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 3K 105/99-2481 zo dňa 08.04.2013 ustanovená JUDr. Martina Mrázová, s ktorou odvolací súd s poukazom na ustan. § 47 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii pokračoval v konaní.

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je

potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

V preskúmvanej veci bolo nevyhnutné zodpovedať predbežnú otázku, komu v rozhodnom období prislúchalo postavenie vlastníka a najmä prenajímateľa bytu, za ktorý sa žiada zaplatenie úhrady za služby spojené s užívaním bytu.

Navrhovateľ neuspel s námietkou neoprávnenosti zaradenia domu s bytom odporcu do súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu reprezentovaného vedľajším účastníkom. V skutočnosti tým bola konštatovaná existencia práva uplatňovaného vedľajším účastníkom. Excindačná žaloba navrhovateľa nebola zamietnutá len z formálnych ale i z vecných dôvodov. I pri rešpektovaní úvahy Krajského súdu v Bratislave o existencii práva k veci po jej zaradení do súpisu v poradí prvým správcom na strane takejto osoby až do rozhodnutia o excindačnej žalobe je významným, že k uplatneniu práva na zaplatenie nájomného práve za rozhodné obdobie došlo až po rozhodnutí o excindačnej žalobe navrhovateľa spôsobom vyznievajúcim v jeho neprospech v situácii, keď platby vymáhané navrhovateľom odporca v pozícii nájomcu bytu zaplatil Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi, správcovi úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v konkurze, Trnava, IČO: 00 009 199.

Z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa teda vyplynulo, že navrhovateľ v rozhodnom období, za ktoré si uplatnil nájomné voči odporcovi, nebol vlastníkom ani prenajímateľom predmetného bytu, resp. bytového domu, v ktorom sa nachádza byt užívaný odporcom. Súd prvého stupňa preto správne vo veci postupoval, keď s poukazom na uvedené skutočnosti návrh navrhovateľa zamietol. Vznosenou námietkou premlčania nebolo dôvodné sa následne zaoberať, keďže nárok bol zamietnutý správne z dôvodu konštatovaní nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Z tohto dôvodu sa odvolací súd námietkou premlčania nezaoberal.

K odvolacej námietke navrhovateľa, že súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností odvolací súd uvádza, že podľa zápisnice z pojednávania konaného dňa 06.03.2013, na ktorom súd prvého stupňa vo veci rozhodol, navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedol, že nemá žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Odvolacia námietka je teda nedôvodná.

Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o trovách konania, keď navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Vedľajší účastník vystupoval na strane úspešného odporcu, náhrada trov konania mu preto v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. patrí.

S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov nežiadal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (41,50 eur) + 7,81 eur ako náhradu hotových výdavkov + 20% DPH, spolu v sume 59,17 eur.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.